

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 000344 09 Увп
Бања Лука, 26.04.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија овог суда Смиљане Мрше, као предсједника вијећа, Јанка Нинића и Златка Куленовића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Мире Шормаз Трифковић, у управном спору по тужби В. К. из К. Д., заступају је пуномоћници М. Д. и Д. З. адвокати из П., ул....., против рјешења туженог Министарства..... број 18.05/2-Р204/08 од 04.06.2008. године, у предмету враћања посједа стана, одлучујући по захтјеву заинтересованог лица Х. Ј. из К. Д. за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 000344 09 У од 14.09.2009. године, у нејавној сједници одржаној дана 26.04.2010. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се уважава, преиначава се пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 000344 09 У од 14.09.2009. године тако да се тужба одбија као неоснована.

Образложење

Побијаном пресудом, уважањем тужбе, поништен је напријед наведени оспорени акт, којим је одбијена жалба тужиље против рјешења Министарства..... РС, Одсјека П бр. С-05-050-18-1153/99 од 07.04.2008. године. А тим првостепеним рјешењем одлучено је: да је Х. Ј. из К. Д. носилац станарског права на стану бр. 27 у згради под знаком..... у улици....., у К. Д., чији је давалац на коришћење ХПК а.д. Д.; да се Х. Ј. тај стан враћа у посјед; да се тужили као привременом кориснику налаже да у року од 15 дана од дана достављања тог рјешења исели из те стамбене јединице уз упозорење да ће, у противном, бити прекршајно кажњена; да жалба против тог рјешења не одлаже његово извршење.

Из образложења те пресуде произлази да се она заснива на слиједећим разлозима: да је чланом 47. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 13/02 и 87/07 – у даљем тексту: ЗУП) одређено да се пуномоћје за заступање странке у одређеној ствари или за предузимање одређених правних радњи може дати писмено или усмено на записник; да се изузетно може допустити да у име странке, као њен пуномоћник, изврши одређену радњу без приложеног пуномоћја члан њене породице или домаћинства или лице које је у радном односу са њом, ако нема сумње у постојање и обим пуномоћја; да ће се и у таквом случају, ако то лице постави захтјев за покретање поступка или у току поступка да изјаву супротну ранијој изјави странке, од њега затражити да у одређеном року накнадно поднесе пуномоћје; да се првостепени орган у предметној управној ствари на те околности „није изјаснио“ и да његов закључак да је „подносилац захтјева

накнадно овластио А. Ч. да у његово име потпише захтјев, те да су тиме отклоњени формални недостаци захтјева ... нема подлогу ни у једном законској одредби која се односи на пуномоћника“; да се тужена страна није држала примједби суда у погледу поступка и правног схватања израженог у пресуди овог суда бр. У-101/04 од 15.11.2006. године; да није јасно зашто тужена страна закључује да се недостатак у подношењу захтјева може отклонити давањем пуномоћја А. Ч., па да је тако остало неутврђено ко је у предметној управној ствари поднио захтјев за поврат стана; да се недостатак у погледу подношења захтјева није могао отклонити накнадним издавањем пуномоћја у марту 2002. године А. Ч. од стране Х. Ј.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде Х. Ј. из К. Д. (са садашњим боравиштем у САД), у својству заинтересованог лица у смислу одредбе члана 13.става 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр. 109/05 – у даљем тексту: ЗУС), по свом пуномоћнику С. З., адвокату из К. Д., оспорава њену законитост из оба разлога предвиђена одредбама члана 35. става 2. тога закона, истичући: да је у досадашњем току поступка несумњиво утврђено да је Адем Чаушевић захтјев за поврат предметног стана поднио по овлашћењу Х. Ј., носиоца станарског права на том стану; да је то потврђено и накнадним пуномоћјем издатим од стране Х. Ј. А. Ч., а потом и пуномоћнику у овом управном спору; да из тога произлази да је подношење захтјева у предметној управној ствари одобрено од стране Х. Ј.; да је погрешан став нижестепеног суда да је немогуће накнадним пуномоћјем конвалидирати раније предузете радње у поступку од стране лица које у вријеме предузимања те радње није имала писмено пуномоћје. Предлаже да се та пресуда преиначи тако да се тужба одбије као неоснована.

Тужена страна у свом одговору наводи да је тужилца иселила из предметног стана 20.08.2008. године и предлаже „да суд одбије тужитељицу са њеним захтјевом“.

Тужилца је такође дала одговор на захтјев. Оспорава његове наводе. Сматра да је побијана пресуда у свему законита, па предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев и побијану пресуду по одредбама члана 39. ЗУС-а, затим одговоре тужене стране и тужилце, као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из слиједећих разлога:

Из списка предмета произлази да је неспорна чињеница да је захтјев за враћање посједа предметног стана за носиоца станарског права на тој стамбеној јединици, Х. Ј., поднио А. Ч. у року предвиђеног одредбама члана 16. става 1. Закона о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине („Службени гласник РС“ бр. 38/98, 12/99, 31/99, 28/99, 65/01, 64/02, 39/03, 96/02 и 49/09) и да је на том захтјеву својеручно потписао Х. Ј. Отуда не стоји навод у побијаној пресуди да није јасно ко је подносилац захтјева.

Нижестепени суд правилно износи садржај одредаба члана 47. става 1. и 3. ЗУП-а. Међутим, те одредбе нису правно релевантне у овој ствари, јер оне

регулишу само изузетну могућност дозволе ту одређеној категорији лица да као пуномоћници странке изврше одређене радње у поступку без приложеног писменог пуномоћја и без обавеза да се она накнадно приложи или да тако заступана странка ту радњу накнадно одобри (уз изузетке наведене у другој реченици става 3.).

Међутим, тај суд губи из вида одредбе члана 49. става 3. тога закона – да се на питање у вези са пуномоћјем, која нису уређене одредбама тога закона, сходно примјењују одредбе Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 58/03, 85/03, 63/07 и 49/09). А према одредбама члана 309. става 2. и 3. овог закона може се дозволити да радње у поступку за странку привремено изврши лице које није поднијело пуномоћје с тим да га накнадно, у одређеном року поднесе или да поднесе одобрење странке за извршење такве радње. У том случају, док рок за подношење пуномоћја не протекне, одлаже се доношење одлуке и тек ако тако дати рок безуспјешно протекне, предузете радње, које је извршило лице без пуномоћја, не узимају се у обзир.

Из списка предмета, као и утврђења тужене стране, јасно произлази да је Хашим Јахић накнадно, дана 09.03.2002. године, издао писмено, нотарски овјерено пуномоћје А. Ч., којим га овлашћује да у његово име предузме све правне радње у поступку враћања предметног стана и да је потом дана 09. децембра 2006. године дао и пуномоћје В. З., адвокату из К. Д., уз одредбу да га може замијенити С. З., тада адвокатски приправник код адвоката В. З. Ту је и писмена, такође својеручно потписана и нотарски овјерена изјава Х. Ј. од 24.08.2002. године, у којој, између осталог, наводи: *„Привремено живим у Ч. са мојом фамилијом и усмено сам замолио у за то законом предвиђеном року А. Ч. да у моје име поднесе захтјев за поврат мога стана у Улици М. А. стан..... зато сам му послао и потребне документе. Према томе, ја сам путем мога пуномоћника А. Ч. поднио молбу за поврат мога стана у зато предвиђеном року“.*

Полазећи од тога, јасно је да је Х. Ј. недостатак писменог пуномоћја у вријеме подношења захтјева у предметној управној ствари отклонио накнадним давањем таквог пуномоћја, а уз то и напријед наведеним писменим одобрењем (ратихабицијом) те радње предузете у његово име од стране А. Ч. А у таквој ситуацији, став нижестепеног суда да се тај недостатак није могао накнадно отклонити, указује се погрешним.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да не постоји ниједан разлог незаконитости оспореног акта из члана 10. ЗУС-а. С друге стране, налази да је побијаном пресудом остварен разлог из члана 35. става 2. тога закона (повреда правила поступка), па се отуда захтјев заинтересованог лица уважава на начин одређен у диспозитиву ове пресуде на основу одредаба члана 40. става 1. ЗУС-а.

Записничар
Мира Шормаз Трифковић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша